Căprioara şi puii săi

Autor: Niţulescu Ana, Clasa a II-a A, Şcoala gimnazială „Regele Ferdinand” Sibiu

A fost o dată ca niciodată, în cel mai însorit codru, o căprioară fermecată cu trei stele de foc în frunte. Lângă acel codru trăia un împărat ursuz care avea trei fetiţe orfane de mamă, împărăteasa dispărând fară urmă .

Într-o bună zi, împăratul cel ursuz s-a căsătorit cu o femeie frumoasă neştiind că aceasta era de fapt o vrăjitoare. Cuprinsă de gelozie, vrăjitoarea cea frumoasă a transformat fetele în pui de căprioară vrând să rămână singura dragoste a împăratului. Transformate în pui de căprioară, fetiţele au fugit în codru, unde au fost găsite şi îngrijite de căprioara fermecată.

Ajuns acasă, împăratul a observat lipsa fetiţelor. Când a fost întrebată împărătesa a aruncat vin ape căprioara fermecată spunând că aceasta a răpit fetiţele. Furios, împăratul s-a dus în codru să îşi caute fetele transformate în pui de căprioară şi le-a găsit lângă o cascadă fermecată care avea darul vorbirii. Cascada i-a poruncit împăratului să-şi aducă soţia pentru a recunoaşte că vina îi aparţine, adevărul fiind singurul care va salva fetele de la blestem.

Adusă în inima pădurii vrăjitoarea cea rea şi-a recunoscut vina, iar fetele au fost eliberate de bluestem şi împreună cu ele şi căprioara fermecată care s-a dovedit a fi adevărata împărătească şi mama fetiţelor. Vrăjitoarea cea rea a fost pedepsită fiind transformată de cascadă într-o broască.

Împăratul, fetele şi împărăteasa au trait fericiţi până la adânci bătrâneţi.